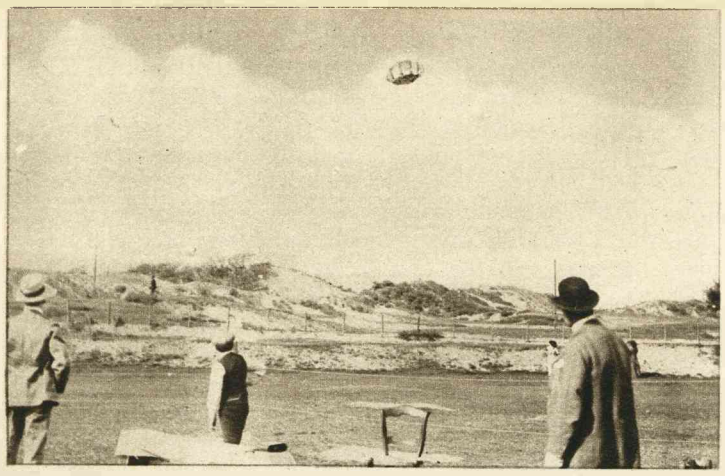

WEDSTRIJD VOOR VLIEGERS.
De Haagsche Proefvliegclub hield op Zondag 12 Sept. in samenwerking met de Ned. Weerkundige Vlieger-Vereeniging op het terrein „Duin-Dal" nabij den Haag een wedstrijd voor vliegers, met het doel het construeeren en beproeven van vliegers voor weerkundige doeleinden aan te moedigen. Hierboven het oplaten der vliegers. *(foto „Rembrandt.")*

DE VLIEGER AUDEMARS.
De vooral in Amerika bekende vlieger Audemars, die thans het hoogte-record op zijn naam heeft. Hij behoort tot een der stoutmoedigste vliegers en maakte indertijd furore door zijn vluchten op de „Demoiselle"-monoplan van Santos Dumont.

WEDSTRIJD VOOR VLIEGERS.
De jury van den Zondag l.l. op het terrein „Duin-Dal" gehouden wedstrijd voor vliegers. Zittend, van links naar rechts: de heeren Chr. Nell, Cannegieter (directeur van het Weerkundig Instituut te De Bildt), de Booy. Staande: de architect Koch, voorzitter van de Proefvliegclub. *(foto „Rembrandt".)*

HET MASKER

NAAR HET ENGELSCH VAN ANDREW SOUTAR

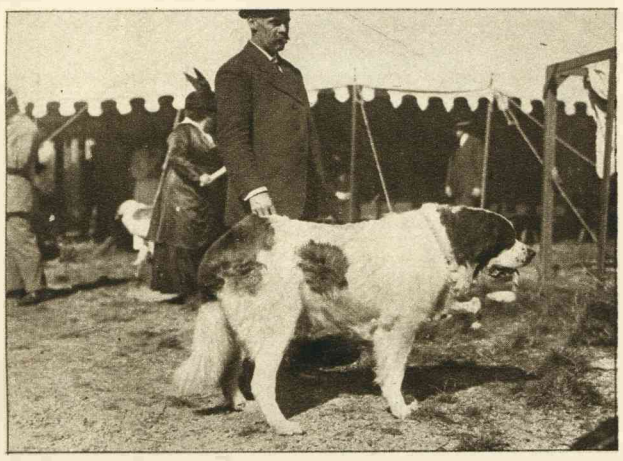
De dokter zei heel langzaam en berekenend, alsof hij zijn eigen beroep laakte:

„Ik schenk gewoonlijk niet veel aandacht aan al die nieuwe sekten, maar dat wil ik wel zeggen, dat indien het menschdom leerde den dood met wat minder vrees te gemoet te zien, dit nader tot zijn volmaking zou voeren. Er zijn omstandigheden, waarin de dood niets verschrikkelijks heeft. Dit zal ik u bewijzen uit de geschiedenis van Max Durrain."

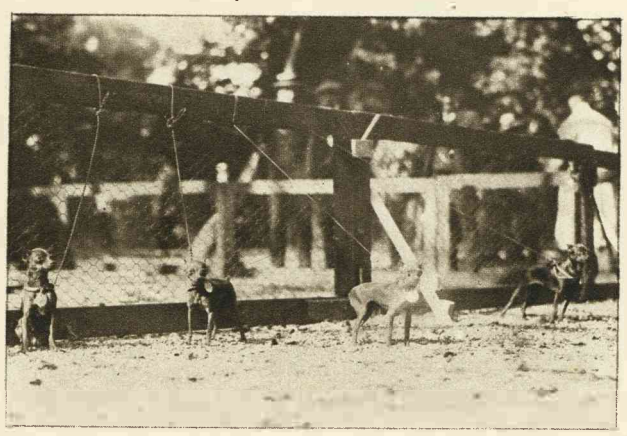
***

Durrain was een jonge man van zes en twintig jaar, toen hij mij kwam raadplegen over zijn vrouw. Hij was een artist, of beter, een schilder van middelmatige schilderstukjes. Hij had nochtans een artistiek temperament en ik kan mij geen ander beroep denken, waarin hij meer succes zou hebben gehad. Hij vertelde mij, dat hij, voor hij schilder werd, zijn leven sleet op de kantoorkruk van een duf effectenkantoor. De man trok mijn belangstelling reeds in de eerste vijf minuten van onze kennismaking. Hij had een knap uiterlijk, maar ietwat vrouwelijk.

Doch een verbeeldingskracht dat die man bezat! Toen het tijdstip daar was, dat ik alles overzag wat met Max Durrain gebeurd was, verwonderde het mij dat hij de crisis in zijn leven met zooveel berekening was te gemoet gegaan. Er was niets, geen waarschijnlijkheid of mogelijkheid, die hij niet had voorzien. Hij moest maanden te voren zijn plannen hebben gemaakt. Het is me soms of ik hem zie zitten, alleen in de stilte van den nacht, iederen zet uitwerkende als op een schaakbord. En dit is te meer merkwaardig als men zijn gevoelige natuur in aanmerking neemt.

INTERNATIONALE HONDENTENTOONSTELLING.
De kampioen-St. Bernard, Argos van Schagen, (eigenaar de heer Schmalz te Schagen), eveneens geëxposeerd op de Internationale hondententoonstelling te Amsterdam. *(V.F.B.)*

INTERNATIONALE HONDENTENTOONSTELLING.
Op 11 dezer werd in het IJ-pavilloen te Amsterdam de groote internationale hondententoonstelling van Nimrod en Cynophilia geopend. Hierboven een inzending, die zeer de aandacht trok: een groep Duitsche Dwergpinchers van den heer Schepers te Linne. *(V.F.B.)*

Als je hem zag, kon je van hem niets denken wat niet volkomen goed en edel was.

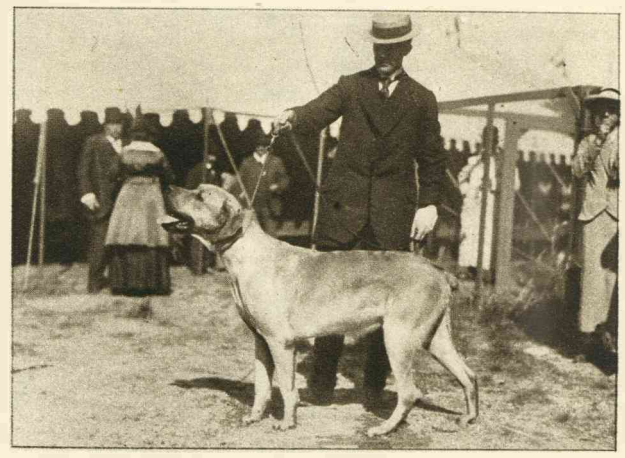
Hij kwam op een namiddag bij mij met groote vrijmoedigheid, zeggende dat hij een artist was, doch slechts in den geest; dat hij de wereld nog niet had kunnen overtuigen dat hij schilderen kon. Hij verzekerde mij dat al mijn diensten betaald zouden worden, al moest hij het geld met zijn leven verdienen.

„Ik zou willen dat u naar mijn vrouwtje kwam zien," zei hij en 't was of ik de stem van een bruidegom hoorde, die voor 't eerst het woord „vrouwtje" uitsprak.

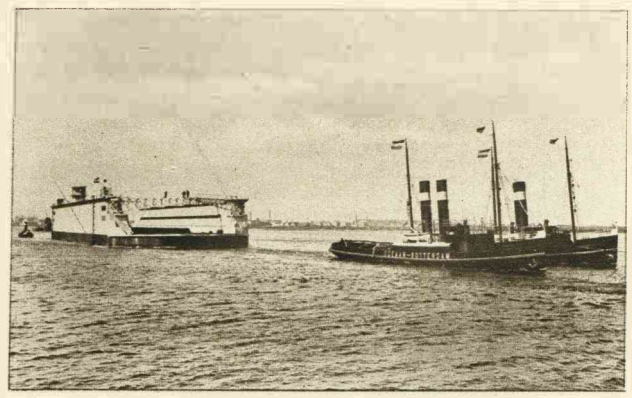
„Zij is reeds maanden ziek," ging hij voort. „Ik geloof dat ik weet wat het is, maar dokter," hier legde hij zijn lange witte vingers op mijn arm, „ik wil niet dat zij de waarheid weet. Zij mag niet verontrust worden. In werkelijkheid heb ik haar verteld dat een beeldhouwer, een oud vriend van mij, gevraagd heeft haar te mogen zien, om een beeldhouwwerk van haar te maken. Wilt u....?"

Ik ging met hem mee naar zijn woning in een der voorsteden en hoewel ik mij voorbereid had op een van de tragedies, die een arts zoo vaak onder de oogen komen, werd ik door het droevige beeld, dat Durrain's vrouw mij te zien gaf, meer dan anders bewogen. Er was geen dienstbode in de kleine woning, maar er was een verontschuldiging in iederen blik dien de man mij zond, toen wij beneden aan de kale trap stonden. Hij ging mij voor naar de ziekenkamer. En wat een ziekenkamer! Ik geloof niet dat er in het overige deel van het huis nog meubelen stonden. Hij vroeg mij buiten de kamer even te wachten en ik hoorde hem zacht tegen zijn vrouw fluisteren, zeggende dat zijn vriend de beeldhouwer een lange reis had gedaan ten einde de inspiratie te krijgen die hij noodig had. Daarna hoorde ik haar zeggen: „alles voor jou, lieveling!"

Hij kwam bij mij terug en liet mij in de kamer. Durrain mocht geen groot kunstenaar zijn, hij had nochtans die kamer op verwonderlijke wijze ingericht. De muur links van de deur was geheel beschilderd en stelde een sneeuwlandschap in de Alpen voor. De blauwe lucht, de zilverwitte bergtoppen, de grauwe hellingen waren van een zeldzame realiteit. De andere wand was beschilderd met een tafereel uit de tropen, terwijl de ruimte tusschen de ramen van den derden wand de wit gekamde golven van een woelige zee te zien gaven. De zoldering stelde het hemel-

INTERNATIONALE HONDENTENTOONSTELLING.
Nog een inzending van de Internationale hondententoonstelling te Amsterdam: 'n Belgische Matin, trekhond, eig. de heer Attema, te Leeuwarden. *(V.F.B.)*

HET NIEUWE WILHELMINADOK.
De aankomst te Rotterdam van het nieuwe Wilhelminadok, waarvan wij ter gelegenheid van de te water lating op 31 Augustus l.l. reeds een foto gaven. Daar het dok, dat te Amsterdam gebouwd werd, te breed is om de sluizen van het Noordzeekanaal te passeeren, is het over de Zuiderzee via Den Helder naar Rotterdam gesleept.

ONZE FOTOGRAFIE-WEDSTRIJD.

Door het enorm groote aantal inzendingen voor onzen Fotografie-Wedstrijd, is de jury met haar taak nog niet geheel gereed kunnen komen. De uitslag zal echter in een onzer eerstvolgende nummers worden bekend gemaakt terwijl nog dagelijks vele inzendingen, die niet voor een prijs in aanmerking komen, aan de inzenders worden teruggezonden.

DE CYCLON-BEKERRIT.
Door de Nederlandsche Wielrijdersvereeniging is op 11 en 12 dezer een 24-uurrit voor motorrijwielen met zijspanwagen en drie- en vierwielige cyclecars georganiseerd, waarvoor in de Sportwereld een buitengewone belangstelling bestond. Hierboven links: De afrit van de 12 deelnemers aan de garage van der Molen in de Watergraafsmeer; rechts: Een groep der deelnemers op de pont bij Culemborg. *(V.F.B.)*